
Medici jdou do boje

U triážního startu ve vinohradské nemocnici v Praze se sešli zleva Anna-Marie Kubištová, Adéla Hrdličková a Viktor Šebo.

Foto: Právo – Jan Handl (8)

Medici jdou do boje

„Každému, kdo vstupuje dovnitř, musíme změřit teplotu,“ zastavuji mě na kraji areálu Nemocnice na Bulovce dva mladíci dokonale zahalení ochranným oblekem, rouškou a přilbou se štítem z plexiskla. Patří ke studentům medicíny, kteří po zavření fakult nezůstali doma a dobrovolně pomáhají zdravotníkům.

>> Jiří Sotona

Část z nich slouží před nemocnicemi na takzvané triáži, tedy základním třídění pacientů, které vyzpovídají, změří jim teplotu a navigují je po areálu. Když mi jeden z nich přiloží na krk digitální teploměr, beru to jako formalitu. „Třicet sedm celých jedna,“ zahlásí po pár vteřinách. Trochu ve mně hrkne. „Měl jste v posledních dnech potíže? Pozorujete na sobě nějaké příznaky?“ pokládají mi standardní dotazy. Krouším hlavou, ale zmíním, že jsem

před chvílí vystoupil z auta a pak vyšlápl dlouhé schody vedoucí k nemocnici.

„Aha, to jste neměl dělat,“ usmějí se oba budoucí lékaři, zjevně spokojení s příčinou mé lehce zvýšené teploty, a pouštějí mě dál.

Na infekční oddělení Nemocnice na Bulovce v Praze se v době, kdy koronavirus překročil hranice naší země, upínala největší pozornost. Právě zde byli hospitalizováni první pacienti s potvrzenou nákazou. „Podezřel“ sem ale mířil pořád. Před vstupem na oddělení se nachází další triážní stan, kde se pacienti dělí podle závažnosti příznaků. I v něm slouží

výhradně mladí lidé, kteří se ještě před pár týdny chystali na zkoušky na své lékařské fakultě.

Nosí nám i bučky

„Všem, co vylezou z auta, ukazuje teploměr o trochu víc,“ uklidní mě student Jan Křeček, jenž s rouškou na obličeji vyšel před budovu infekčního oddělení. Někdy také bývá od hlavy až k patě zakrytý, pokud na něj vyjde směna v triážním stanu, avšak dnes

[Článek ke stažení](#)